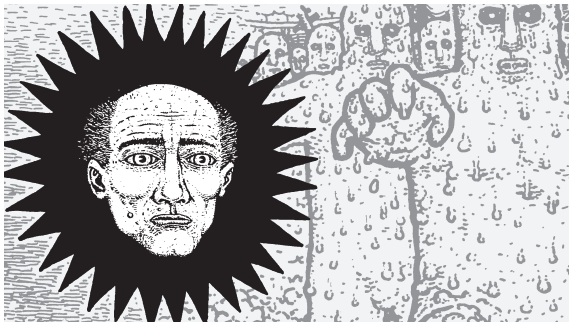

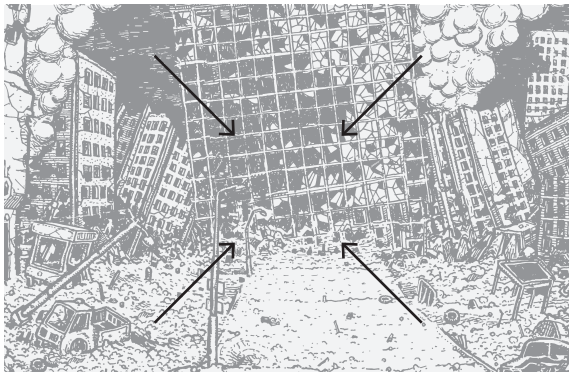
Dragi Goran Dačev, ponovno pozdravljen na straneh Stripburgerja! Razveselili smo se tvojega stripa *Mud People*. Vedno smo veseli dobre *horror* zgodbe, sploh če je podprta z izvrstnimi narativnimi prijemi. Zdjaj, ko je strip objavljen, je podvržen najrazličnejšim interpretacijam. Če te zanima, si lahko spodaj prebereš našo. Piši še kaj in hvala za strip.

MUD PEOPLE Gorana Dačeva, analiza stripa

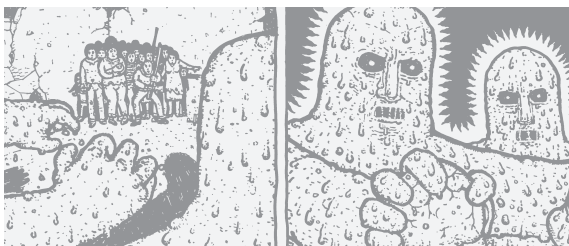
Strip opisuje apokaliptični čas, v katerem se iz človeške podzvesti rodijo ljudje iz blata. Ga lahko beremo kot prisodobno sodobne družbe ali kot fantazmagorijo osamljenega človeka? Pripovedovalčev subjektivni pogled, ki nas vodi skozi blatno kataklizmo, dopušča obe razlagi. O pristranskosti in identiteti pripovedovalca lahko zaenkrat sklepamo le preko portretov, prislonjenih ob besedilo, medtem ko sam ni postavljen v opisanem dogajanju.

Dogajanje, "kot ujeta v kliše B-filma", v soj žarometa postavi Blatne ljudi. Ti so nekakšni zombiji, ki terorizirajo mesto in njegove prebivalce. Dačev nam na tretji strani stripa predstavi posledice njihovega lomastenja v polstranskem kadru razdejanega mesta. Velikost slike bralca potegne vase, da si na ta način bolj doživeto predstavlja grozoto njihovega početja.

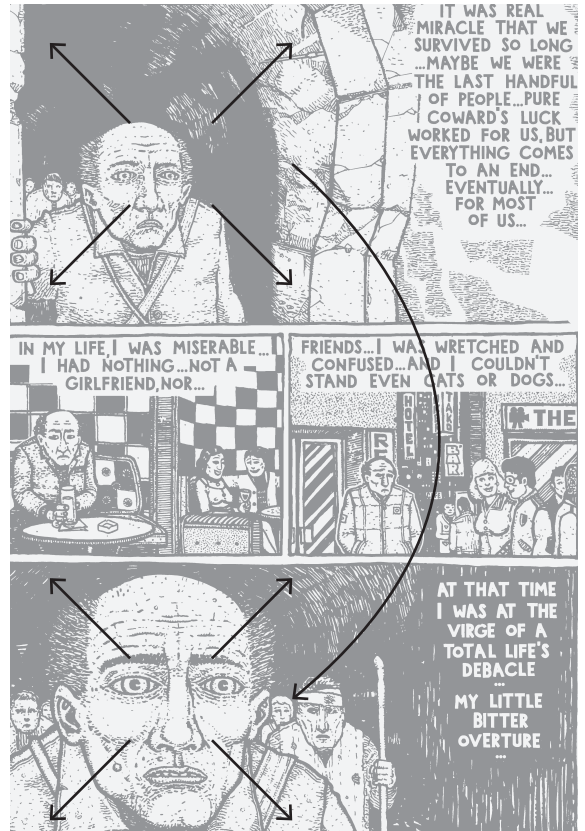
Motiv za to početje nam ni razkrit, je pa vzpostavljena nenavadna povezava med meščani in Blatnimi ljudmi. Zato bi morda motiv morali iskati v prebivalcih mesta. Dačev zapiše: "Blatni ljudje ... ljudsko blato ... vsi v blatu ... blato v nas ...". Izjavo podkrepi še s sliko. Bralac tako na prvi sliki, na dnu tretje strani, sledi dogajanju skozi oči Blatnih ljudi. Na naslednji se prvoosebni pogled zamenja in zdaj sledimo dogajanju skozi oči njihovih žrtev.

Naslednji zanimiv narativni prijem se zgodi na četrti strani stripa, kjer je pripovedovalec prvič postavljen v dogajanje. Prej smo njegovi pripovedi sledili v oddaljenem glasu (*off-voice*), zdaj pa, kot da bi se nehal skrivati, izstopi iz teme in vstopi v zgodbo kot protagonist.

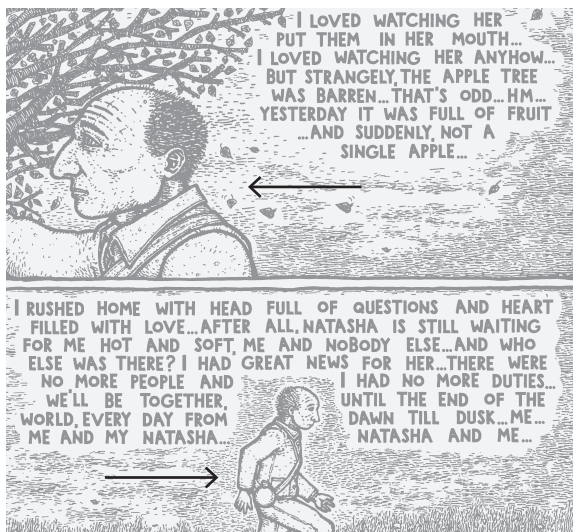
Dačev nam ga predstavi skozi približevanje pogleda/kamere (1. in 4. slika). V ta premik pa uklesti prizora iz njegovega preteklega življenja. Na ta način nam ne približa le pogleda na njegovo zunanost, temveč tudi v njegovo notranjost.

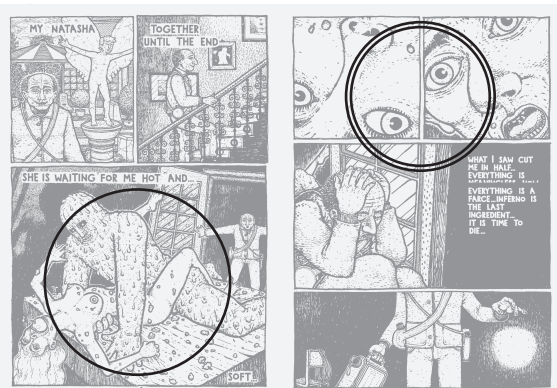
Njegova notranjost pa se izkaže za bolj blatno, kot smo si sprva lahko mislili. Blatni ljudje ga ločijo od ostalih meščanov in rekrutirajo za svojega špiclja. Med vohljanjem za preživeli naletijo na Natasho, v katero se zaljubi. Svojo ljubezen obvaruje pred Blatnimi ljudmi in tako postaneta z Natasho poslednja predstavnik človeške vrste.

To pa ni edina aluzija na rajski vrt. Nataša namreč obožuje jabolka, ki ji jih protagonist v znak pozornosti vsakodnevno prinaša. Ko v sadovnjaku naenkrat zmanjka vseh jabolk, pride v zgodbi do novega zasuka.

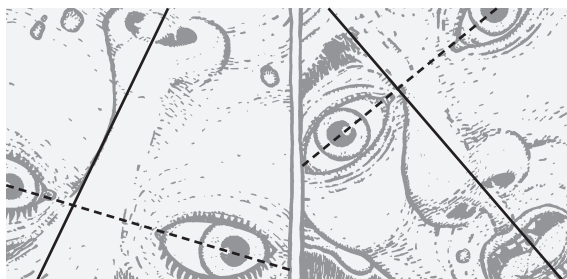
Slika gre tudi tukaj na roko pripovedi. Protagonistov nenaden zasuk (oz. obrat kamere) na dnu sedme strani okrepi nenadnost dogodkov, ki sledijo na naslednjih straneh.

Uredniška odločitev je bila, da postavimo osmo stran na sodo polje (tj. na levo stran revije). Za to smo se odločili zaradi notranje strukture zgodbe. Na tej strani se namreč protagonistova usoda nenadoma obrne na glavo. Obrat strani je tukaj princip, ki subtilno nakazuje potek dogajanja, najpomembnejše pa je to, da spodnji sliki pomaga presenetiti bralca. Presenečenja v stripu je najbolje skriti na hrbtno stran, se pravi na obrat strani. Pri tem se hipoma vzpostavita dve dominantni sliki: obraza na desni in posilstvo na levi. K njima nam nezavedno najprej zdrsne pogled.

Branje stripa nemalokrat preskakuje v času. Predhodni dve sliki (vzpenjanje po stopnicah), v tem vzorcu branja, postaneta zlovešči uverturi v protagonistov duševni propad. Njegov nemir je odlično prikazan v jukstapoziciji dveh obrazov na deveti strani.

Natashin je obrnjen navzdol, njegov navzgor. Oba sta postavljena v diagonalo, ki od vseh likovnih spremenljivk nosi največ napetosti in nemira.

Kar je še bilo duše v njemu, je odšla z dimom, ko je zakuril hišo skupaj z Natasho. Konec je neizbežen in dokončen. Blatni ljudje, kot da bi pričakovali poraz človeka, njegovy zadnji odločitvi ploskajo in ploskajo in ploskajo. (KR, Mimo)

